

המדרשה למוסיקה
מכללת לוינסקי
לחינוך

בשיתוף עם

התזמורת
הפילהרמונית
הישראלית

מפתח

תכנית לחינוך מוסיקלי וקשר עם הקהילה

מפגשים עם "מוסיקה חיה" קונצרטים של התזמורת הפילהרמונית הישראלית

ארם חצ'טוריאן: מחולות מתוך "גאינה" (סואיטות מס' 3 ו-1)
מוריס ראוול: קונצ'רטו לפסנתר ב- סול מז'ור
קאמיל סן סאנס: סימפוניה מס' 3 ("אורגן")

נובמבר 2003

נובמבר 2003

צוות המדרשה למוסיקה

דוגמאות תווים:

איתמר ארגוב
אולג סטסיוק

עורכת:

שולמית פינגולד

כותבים:

עודדה הררי
ד"ר רותי כץ
שולמית פינגולד
סימה רולניק

הבאה לדפוס:

שולמית פינגולד

תוכן העניינים:

עמוד	היצירות:
7	ארם חצ'טוריאן (1978-1903) מחולות מתוך "גאינה":
9	. מחול החרבות
13	. ריקוד עלמות השושנים
17	. ריקוד שוכני ההר
19	. שיר ערש
23	. לזגינקה

Aram Khachaturian (1903-1978)

Dances from "Gayane", suites no.3 & 1:

- . Sabre Dance
- . Dance of the Rose Maidens
- . Mountaineers Dance
- . Lullaby
- . Lezghinka

27

מוריס ראוול (1937-1875)
קונצ'רטו לפסנתר ב-סול מז'ור

Maurice Ravel (1875-1937)
Piano Concerto in G major

45

קאמיל סן סאנס (1921-1835)
סימפוניה מס' 3 ("אורגן")

Camille Saint- Saens (1835-1921)
Symphony no.3 ("Organ")

"גאיאנה" תמונות מתוך הסויטה לבלט
מאת ארם חצ'טוריאן (6.6.1903 - 1.5.1978)

על המלחין

ארם חצ'טוריאן נולד בטיפליס אשר בארמניה. כבן למשפחה דלת אמצעים, החל את לימודיו המוסיקליים רק בהגיעו לגיל תשע-עשרה. עד אז, המוסיקה היחידה שהכיר הייתה זו של השירים והמחולות העממיים ששמע בילדותו. כלי הנגינה שלמד בצעירותו היה הצ'לו, ולאחר מכן עבר ללימודי קומפוזיציה. סקרנותו הרבה גרמה לו להתקדם במהירות. בגיל עשרים כבר התקבל ללימודים בבית הספר למוסיקה על שם גנסין במוסקבה, וכעבור שנתיים הוציא לאור יצירה מפרי עטו. הוא המשיך לימודיו המוסיקליים בקונסרבטוריון של מוסקבה והיה תלמידם של מיאסקובסקי וואסילנקו.

לאחר הצלחת הסימפוניה הראשונה שלו שחברה לרגל חמש-עשרה שנה לסובייטיזציה של ארמניה, הפך לאחד המלחינים הסובייטיים הבולטים. הוא זכה בפרסים רבים מן היוקרתיים שבברית המועצות.

בעת המלחמה עם הפולש הנאצי, הורחק חצ'טוריאן, יחד עם שוסטקוביץ' מן הזירה, למען יוכל להמשיך ולהלחין ללא הפרעה. שם הרבה בהלחנת שירים פטרוטיים. למרות זאת, בשנת 1948, לא נמלט אף הוא מן הנידוי כ"פורמליסט דקדנטי" יחד עם פרוקופייב ואחרים.

החל בשנת 1950 הרחיב את פעלויותיו המוסיקליות, והחל בקריירה של ניצוח ובהוראה במכון גנסין במוסקבה.

הקריירה של חצ'טוריאן מצביעה על המדיניות הסובייטית ועל הריאליזם הסוציאליסטי במיטבו: השילוב של פולקלור מקומי עם המורשת המוסיקלית הרוסית הגדולה. הוא לא היה חדשן, והתנגד לאקספרימנטליות, אם כי בראשית דרכו התנסה בסגנונם הדיסוננטי של המלחינים האירופאיים.

במרביית יצירותיו נתן ביטוי לרוח עממית ארמנית, אך גם לרוח עממים רוסיים טרנס-קווקזיים אחרים. הסגנון העממי לא שרת אותו למטרות לאומיות, אלא את מטרותיו האמנותיות. הן עצמו טען כי "מוסיקה עממית עבורי אינה מטרה בפני עצמה, אלא אמצעי למטרה".

שרשיו מתבטאים בויטליות של המוסיקה, המקצבים העזים, והמלודיות המושפעות מן המלוס הארמני.

התזמורת של חצ'טוריאן היא ססגונית ועשירה, בדומה לתזמורת פוסטרומנטית, ובולטים בה כלי הקשה מגוונים.

על היצירה

"גאיאנה" הוא בלט פטריוטי-עממי, אשר הוצג לראשונה על ידי תיאטרון קירוב לבלט ואופרה מלנינגרד, בעת שהותו בגלות במולוטוב בדצמבר 1942. הוא זיכה את חציטוריאן בפרס סטלין היוקרתי.

היצירה ידועה יותר בגרסתה התזמורתית בה מופיעים שלושה עשר ריקודים מאוגדים בשלוש סויטות.

עלילת הבלט ממוקמת בקולחוז המכונה "אוסר", ואשר שוכן בדרום ארמניה, בסמוך לגבול עם הרפובליקה הסובייטית, ולא רחוק מהתיישבות קורדית הסמוכה לגבול האירני. הבלט מספר על נערה ארמנית צעירה בשם גאיאנה, העוסקת בקטיף כותנה. היא נשאת בעל כורחה לאדם אכזר שיכור ובוגדני בשם גיקו. גיקו, החובר לחבורת מבריחים, מוסת בידי שלושה מתנגדים למשטר ומצית את אסם הכותנה בכפר. הכפר בוער כולו. גאיאנה מסגירה את גיקו לידי הצבא האדום, והכפר ניצל בידי חייל רוסי בשם קזקוב, אשר מתאהב בגאיאנה. לאחר שגיקו נשלח לגלות, נשאת גאיאנה לקזקוב בעיצומה של עונת הקציר וחונכתו של אסם הכותנה.

בבלט ריכוז גבוה של של ריקודים עממיים אשר חלק גדול מהם נמצא בנשף כלולותיהם של גאיאנה וקזקוב. ריקודי רועים, איכרים, ושאר ריקודים עממיים שוכנים לצד ריקודים אקזוטיים ושואבים ממוצא ארמני, כורדי, גורגי, אוקראיני ועוד.

רבים מן הריקודים פראיים. אך בצדם יש ריקודים רכים ומעודנים יותר.

הריקודים שידונו להלן הם:

- מחול החרבות
- מחול עלמות השושנים
- מחול יושבי ההרים
- שיר ערש
- לזגינקה

מחול החרבות

מחול החרבות הנו מחול גברי הלקוח מן התמונה האחרונה של הבלט. יש אומרים כי הולחן על ידי חציטוריאן כיצירה עצמאית, כמעין "בדיחה". אחרים מוצאים הקשרים בולטים בין נושאו של "מחול החרבות" לפרקים אחרים ביצירה, וסותרים את ההנחה הקודמת. בכל מקרה, המחול הפך אחת היצירות הפופולריות ביותר והמושמעות ביותר בספרות המוסיקה. למחול מזג סוער ומלא מרץ; הוא ססגוני מאד בתזמורו הכולל סוללה גדולה של כלי נגינה מיוחדים שלהם תפקידים מרכזיים (כמו הכסילופון), כלי נגינה ממתכת וסכסופון. הוא בנוי ממבוא קצר, שלוש חטיבות בצורת א – ב – א' וקודה. בפרק שני נושאים מרכזיים מנוגדים באופיים:

מרכיב	נושא ראשון	נושא שני
מנעד	מצומצם	רחב
קו מלודי	אופקי	מתפתל
מרווחים	צרים	גדולים
משקל	מרובע	משולש
ערכים ריתמיים	קצרים	רחבים
עוצמה	חזקה	שקטה
גוון	בהיר ומבריק (דגש על כלי מתכת ונקישה)	חם ורך דגש על סכסופון וכלי קשת)
הוראת ביצוע	Marcatissimo	Epressivo
ארטיקולציה	סטקטו	לגטו
פיסוק	חלוקה לפסוקים קצרים	נשימה ארוכה

הנושא הראשון:

Fl.

סימני דרך

המתחיל המהיר והערני נפתח במבוא קצבי הנשמע במירב כלי התזמורת להוציא את כלי הנשיפה הגבוהים.

הנושא הראשי מופיע בעוצמה וברק בכלי הנשיפה הגבוהים מעץ ובכסילופון.

יתר כלי התזמורת תומכים בו במקצבים החדים של המבוא. מייד עם סיומו, הוא חוזר בשנית ללא שינוי.

המבוא, החוזר בצלילים גבוהים יותר, מביא אחריו שתי הופעות נוספות של הנושא – אף הן בטונליות החדשה.

הצליל האחרון של החטיבה הראשונה משמש כצליל ציר במעבר לחטיבה השנייה.

נושא חדש, זמרתי וחם מופיע בסכסופון ובצ'לי.

הליווי הריתמי הקצוב ממשיך בשינוי גוון המעניק לו קלילות ועדינות.

הנושא חוזר בשנית. מעליו, משמיעים החלילים נושא נגדי כרובד מלווה:

Fl. *mf dolce*

"גשר" המביא אל היצירה מוטיבים חדשים פורץ אל החלל האקוסטי ומכין את חזרת החטיבה הראשונה:

Fl. *ff*

Ob. *ff*

החטיבה הראשונה חוזרת בשינויים קלים: הדינמיקה עזה יותר, המצלול חריף יותר, המרקם מעובה.

הבולט מבין השינויים הוא שרוב רגעי של משקל חריג שלו פעמות בלתי שוות:

Perc.

Tamburo di legno

Piatti

לקראת סיום המחול נעלם לפתע לראשונה ליווי האוסטינטו. נשמעת שורה של צלילים קופצניים היורדים במהלך כרומטי:

Fl. *sf*

המחול מסתיים עם חזרתו של מקצב האוסטינטו בצלילים מעודנים וקלילים של כסילופון פסנתר
נבל וכלילים המטפסים כלפי מעלה ונעלמים.

The musical score consists of three staves. The top staff is for Piano (Pno.) and features a treble clef with a key signature of one sharp (F#). It begins with the instruction *f marcato*. The middle staff is for Violoncello (Vc.) and features a bass clef, starting with a *pizz.* (pizzicato) instruction. The bottom staff is for Contrabasso (Cb.) and features a bass clef, also starting with a *pizz.* instruction. The Pno. staff contains a series of ascending eighth notes with sharp accidentals, while the Vc. and Cb. staves contain a steady eighth-note accompaniment.

מחול עלמות השושנים

זהו אחד מן המחולות הבונים את התמונה האחרונה של הבלט. זהו ריקוד טקסי המוטעם במקצביו.

בריקוד שני נושאים, האחד קליל וקופצני והשני אספרסיבי. הנושא הראשון חוזר 6 פעמים בהופעות שונות, ואילו השני מופיע פעם אחת בלבד.

לנושא המרכזי שני משפטים. פותח וסוגר. האחד מאופיין עי"י קפיצות של קוורטה ופיתול סביב הצליל "לה". בשני נפתח המנועד לאוקטבה באמצעות עליה סקונדית וקפיצות.

נושא זה זוכה לקונטרפונקטים שונים, הוא עובר מודולציות ומופיע בכלי גנינה שונים.

גם לנושא השני שני חלקים. הוא פותח בסדרת אנחות הנמשכות ארבע תיבות.

הוא נחלץ ממוטיב האנחה עי"י חזרה על צלילים שבסופה קפיצה של קוינטה. סוף זה שאוב מהנושא הראשון.

אל החזרות השונות של הנושא הראשון מוביל גשר של התעצמות, בכל פעם בתבנית ריתמית שונה. הגשר הוא אנטיפונלי, כלומר - המוטיב מנוגן עי"י שתי קבוצות כלים שונות. (להלן "ההתעצמות")

כל אחת מההתעצמויות הנ"ל מסתיימת בנפילה של קוורטות בסטקטו עם דגשים חריגים המחלקים את קבוצות השמיניות לקבוצות בנות 3 צלילים (מוטיב "הנפילה")

The image shows a musical score for four woodwind instruments: Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), and Bassoon (Bsn.). The music is in 4/4 time. The Flute, Oboe, and Clarinet parts are in the treble clef, while the Bassoon part is in the bass clef. The score consists of two measures. The first measure features a series of eighth notes with accents, starting with a forte (ff) dynamic. The second measure continues the melodic line with a final note marked with a forte (ff) dynamic. The Bassoon part has a similar rhythmic pattern, also marked with forte (ff) dynamics.

המבנה הכללי של הריקוד הוא כדלקמן:

מבוא - נושא מקורי - נושא מקורי + חצוצרה - נושא שני - התעצמות, נפילה - נושא מקורי
 - ברגיסטר גבוה + חצוצרה - נושא עם סינקופה - התעצמות, נפילה - נושא עם סינקופה ב ff -
 התעצמות, נפילה - נושא מקורי ב FFF + חצוצרות - קודה

מבוא - א - א - ב - מעבר - א - א - מעבר - א - מעבר - א - קודה

סימני דרך

חצוצרות וכלי קשת, בתבנית ריתמית חוזרת בנוסח ספרדי המזכיר נגינת קסטנייטות מכוננות את אוירת הריקוד.

Allegro ♩ = 120

Bsn. *f*

Tpt. *mf marcato*

Timp.

מנגינת הריקוד נכנסת בקלילות בקלרינט ואבוב, עם ליווי דליל בטימפני ובפיציקטו של כלי הקשת:

Ob.

Cl. *pizz.*

Vln. *pizz.*

Cb. *pizz.*

הנושא חוזר בשנית באותם הכלים אלא שהפעם סולו חצוצרות מוכפל ע"י כסילופון בסטקטו של שמיניות משמש לו קונטרפונקט. המרקם עודו דק.

מעבר כרומטי קצרצר מעביר אל הנושא השני, האקספרסיבי.

הנושא רווי ה"אנחות" מופיע בכלי הקשת הגבוהים בעוד הקרנות וכלי הקשת הנמוכים תומכים בליווי אנרגטי.

Vln.

Cb.

חציו השני של הנושא, ריקודי וגנדרני, ומופיע באוניסון של כלי קשת וכלי נשיפה מעץ בליווי עדין של הצ'לי.

לאחר הנושא התעצמות הבנויה מחזרה על סדרה קצרה של צלילים עולים בדו-שיח בין התזמורת לחצוצרות. בסופה עליה כרומטית דרמטית המגיעה ל שיא דינמי.

" מוטיב הנפילה" שבא לאחר ההתעצמות מוביל להופעה השלישית של הנושא. הפעם הוא בעצמה חזקה ומופיע בחליל ובאבוב וקלרינטים מוכפלים באוקטבות ומלווה בקונטרפונקט החצוצרה והכסילופון.

הכינורות מנגנים ואריאציה של הנושא הראשון בטונליות חדשה (דו) ובעוצמה תרישית. המרקם דקיק ושקוף. סינקופות מעודנות מרעננות את הנושא.

הוריאנט נקטע באמצעיתו, ואת המחצת השנייה של הנושא מחליפה התעצמות נוספת, הפעם בדיאלוג בין הטוטי לחלילים ובמקצב מנוקד, וגם הפעם בא בעקבותיו מוטיב "הנפילה".

הואריאציה הסינקופית חוזרת שוב, בטונליות אחרת, בעוצמה ובתזמור מלא. גם הפעם היא נקטעת על ידי התעצמות בתבניות חוזרות, אינטנסיביות יותר. מוטיב ה"נפילה" שבא, כצפוי, אחריה, מחזיר את הנושא הראשי של הריקוד בפעם האחרונה ובצורתו המקורית. התזמור מלא והדינמיקה רועמת. בחלקו השני של הנושא מצטרף הפיקולו ומעניק ברק ומשנה עצמה.

עם סיום הנושא מגיח הסולם שדוחף את היצירה במרץ אל סיומה.

מחול יושבי ההרים

זהו מחול קצר, כוחני ופראי, המזמין קפיצות וסיבובים אקרובטיים. מחול זה, לקוח מתוך המערכה השלישית המתרחשת בהרי קוקז ומטרימה את התמונה הסימפונית של הכפר הבוער. המחול הוא במשקל של 6/8 למעט חריגה קצרה לקראת הסוף, ובטמפו מהיר.

סימני דרך

ארבע תרועות עזות וממושכות בכלי נשיפה מבשרות את תחילת המחול:

Allegro ♩ = 108 - 112

סדרה של טריטונים החוזרים על עצמם פעמים מספר בכלי הנשיפה ומלווים באוסטינטו ריתמי ערני של כלי נקישת ובראשם התוף הצבאי, מובילה אל גוף המחול:

האוסטינטו ממשיך, ומעליו מופיעות טרילולות מסולסלות בסקוונצות יורדות במנעד קטן, בכלי נשיפה מעץ, וכלי קשת:

מייד לאחר מכן נכנסת מנגינה חדשה. היא מושמעת בכלי הנשיפה מעץ, בעוד כלי הקשת עוברים לאקורדים מוטעמים, והאוסטינטו ממשיך בשלו:

חצוצרות וטרומבונים מרחיבים מנגינה זו, ומנהלים מעין דו שיח עם הקרנות המלוות בכלי קשת בגלים כרומטיים:

העוצמה גוברת, המרקם מתעבה, והמלודיה מטפסת אל על בסקוונצות אינסופיות עד הגיעה לשיא של אקסטזה.

השיא נקטע באחת על ידי פסז' אקורדי רב רושם במשקל 7/8:

המחול הסוחף מסתיים עם חזרת האלמנטים הקודמים ובשני אקורדים עזים בכל התזמורת.

שיר ערש

"שיר הערש" הנו אחד ממחולות הבלט, שנקד על ידי נונה, חברתה הקרובה של גאיאנה על מנת להשקיטה ולהרדימה.

לשיר הערש מבוא קצר ושלוש חטיבות המאורגנות בצורת A-B-A'. המלודיה העיקרית של השיר מופיעה בחטיבות הראשונה והשלישית. היא בנוייה מחמש פסוקיות, מהן השלוש הראשונות חוזרות על עצמן בוריאנטים ואילו השתיים האחרונות סוגרות.

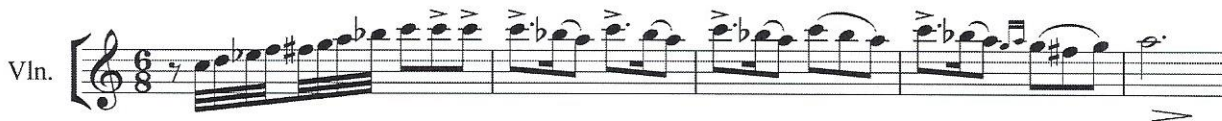
כיאה לכותרת הפרק למלודיה מאפיינים של שיר ערש טיפוסי:

- טמפו איטי למדי
- משקל של שש שמיניות
- תבנית ריתמית מנוקדת של מחול הסיציליאנה
- תנועת צלילים סמוכים במנעד צר

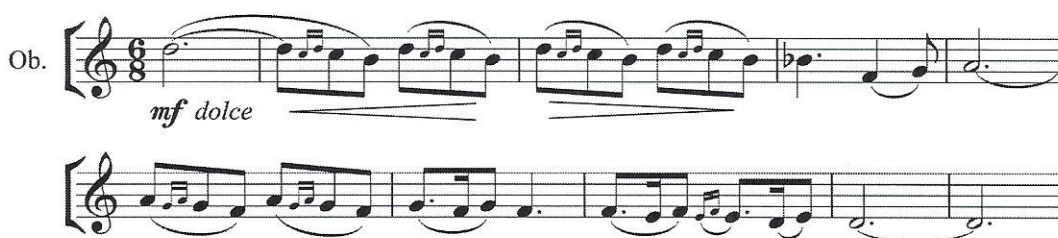
במלודיה יש יסודות אתניים ארמניים. היא באופי מודלי – וכתובה במודוס אאולי על הצליל רה.

השיר מופיע מספר פעמים בזו אחר זו, מועצם כל פעם באמצעות התזמור, הדינמיקה, המרקם ווריאנטים ריתמיים ומלודיים שונים.

בחטיבה האמצעית המוסיקה נעשית אינטנסיבית יותר, והיא מהווה את שיאו של הפרק: התזמור מלא ובמנעד רחב (בס-סופרן), והדינמיקה חזקה. טרמולו בטימפני מסייע ביצירת האינטנסיביות. גם בחטיבה זו יש רצף של חזרות ההולך ומועצם.

המבוא – לפרק מכין את הרקע והאווירה של השיר ומכיל בתוכו את חומר הגלם התמאטי של הפרק כולו. תחילתו במוטיב בן שלושה צלילים יורדים שיהיה המוטיב המרכזי בחטיבה המרכזית, ויופיע ברבדים שונים גם בחטיבה הראשונה. המשכו בפסוקית מלודית, שהיא הפסוקית המסיימת את שיר הערש.

סימני דרך

אבוב סולו פותח בצליל ממושך המוביל אל קדנצה חופשית, מודלית, עדינה וקטנה במנעד, המאופיינת במוטיב של שלושה צלילים בירידה. בחלקה השני מתפתחת הקדנצה לכלל מלודיה שסיומה נוגה.

Ob. *Allegretto* ♩ = 162
mf dolce

לחלקה השני של המנגינה מצטרפים קלרינטים בתנועה כרומטית זוחלת בטרצות מקבילות שהיא איטית בתחילתה ומואצת בסופה.

אוסטינטו ריתמי על נקודת עוגב בפגוט ובנבל מטרימים את כניסת השיר.

על גבי האוסטינטו מציג החליל את נושא השיר. הקלרינטים מצטרפים מידי פעם ב"אנחות". מאוחר יותר הם חוזרים לנגינת טרצות מקבילות.

Fl. *mf*
Cl.in Bb
Bsn.

השיר מופיע בשנית בקבוצת כינורות מעומעמים. הפעם האנחה היא בקבוצת הכינור השני. הויולות והצ'לי נוטלים את האוסטינטו מהבסון, והפעמון נכנס בהקשה בודדת לקראת סיומה של כל פסוקית של המלודיה.

הופעת השיר השלישית היא אינטנסיבית יותר: המנעד רחב, כל הכינורות משמיעים את מנגינת השיר. הויולות והקרנות מספקות ליווי כרומטי. כלי הנשיפה הגבוהים עונים במוטיב של שלושה צלילים בירידה. במנגינת השיר מופיעים וריאנטים המושפעים ריתמית ממענה כלי הנשיפה.

Fl.
Vln.

בהופעה זו השיר מתארך, ושתי פסוקיותיו האחרונות חוזרות. מענה כלי הנשיפה מוביל הפעם לחטיבה השניה.

התפרצות דרמטית במעין גליסנדו עולה בכלי הקשת מכריזה על החטיבה השניה. המנגינה מתבססת על המוטיב בן שלושת הצלילים היורדים. אוסטינטו של קונטרבסים ופגוט וטרמולו מתמשך של טימפני תומכים בדרמה.

האוניסון של כלי הקשת נענה ע"י כלי הנשיפה מעץ בפרגמנט מלודי מסולסל המדגיש סקונדה מוגדלת.

המשפט חוזר על עצמו בצורה מדוייקת, ולאחר מכן מופיע בשלישית טרצה גבוה יותר ומועצמם בתנועת שש-עשריות.

עם שובה של המלודיה לסולם המקורי כלי הנשיפה שבים ועונים לה. תשובתם מתארכת ומובילה לחטיבה הבאה.

הכינור משמיע ווריאנט "מנתר" של שיר הערש מעל לצלילים ארוכים בבסיס, בצילי ובבסון.

מעל תנועה מחזורית של זוג צלילים בסקונדות מופיעה מנגינת השיר בצלילים חרישיים של הכינורות הראשונים. המרקם דק ושקוף. לנגינת המשפט האחרון של השיר מצטרף החליל. הקבצות משתנות של צלילים בליווי המחזורי, יוצרים תחושה של אי יציבות במפעם.

תנועת הליווי פוסקת וכינורות וחלילים מתעכבים על תבנית ריתמית מנוקדת על צליל חוזר. חזרה זו מתרחשת על רקע קו כרומטי ברבעים מנוקדים המופיע בקלרינטים, בקבוצת הכינור השני ובויולות.

ארפג'י בנבל, המסתיים בצליל מוביל סול # נפתר לאקורד רה מינור. טריולה של הטטרכורד העליון של המודוס הדורי שפתח את היצירה, חותמת אותה.

לזגינקה

שם המחול גזור מן השם "לזגיס", עם מוסלמי החי ליד הים הכספי.
 הריקוד מבוצע לעתים כריקוד לגברים בלבד, ולעתים כריקוד זוגות, בו הגברים רוקדים על קצות
 מגפיהם או על ברכיהם, תוך כדי שהם מקיפים את בת זוגם.
 חצ'טוריאן בנה את המחול כשיא מלהיב בסיומו של הבלט.
 המבנה הכולל של הריקוד: מבוא קצר; שלוש חטיבות בצורת א - ב - א'; קודה.

האוסטינטו של התוף הצבאי הוא הסממן הבולט ביותר בקטע סוער זה.

Allegro vivace ♩ = 88-92

Perc. Sn. Dr.

מנגינה בסגנון עממי של ריקוד נמרץ מהווה את החומר הבסיסי ממנו בנוי הקטע. המנגינה בנויה
 מסחרור של סקונדות בטריולות, ומבוססת על התבנית הריתמית של התוף הצבאי.

Fl.

המנגינה בנויה בצורה סימטרית:
 בחלקה הראשון משפט חוזר, הבנוי על תבנית סירקולרית ונחלק לשני פסוקים - פסוק פותח
 ופסוק סוגר.

בחלקה השני, שני פסוקים סקונציאליים המתפתחים זה מזה.

Fl.

לקראת אמצע היצירה, הטריולות הזריזות של השמיניות מפנות מקומן לטריולות רחבות של רבעים בהן חזרה על צליל בודד, אך האווירה הכללית של הנושא נשמרת.

Hn.

המחול בשלמותו בנוי כהצטברות גוברת והולכת של מצלולים, רבדים מרקמיים ועוצמה.

סימני דרך

תבנית ריתמית אוסטינטית בתוף צבאי, נשענת על ליווי הרמוני סטטי של קוינטה, משמשת כמבוא המבסס את אופיו הפראי של המחול.

Allegro vivace ♩ = 88-92

מעל לאוסטינטו, משמיעים כלי הנשיפה מעץ את הנושא הראשי של המחול באנרגיה קצבית ובתנופה סיבובית:

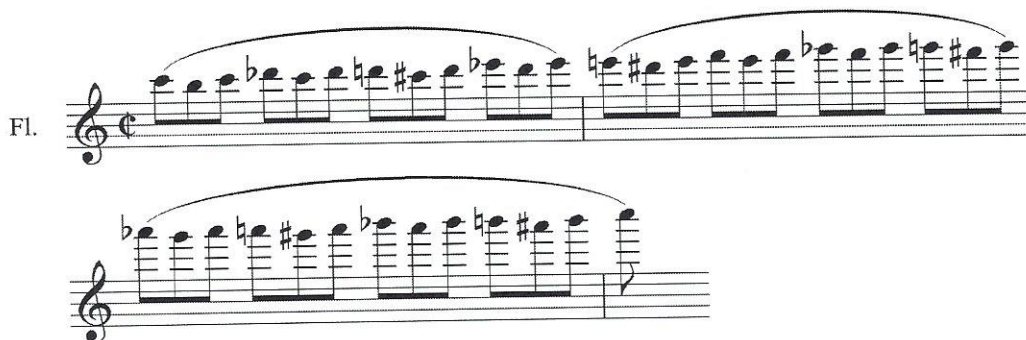
במחצית הראשונה של הנושא התשתית הליוויית של הקוינטה נשארת בעינה. במחציתו השנייה, הסקוונציאלית, היא מתעבה לכלל אקורדים הנעים יחד עם המלודיה בתנועה מקבילה.

להופעתו השנייה של הנושא, אליה מצטרפים גם כלי הקשת, נוסף רובד קונטרפונקטי מריע בכלי המתכת החוזר בעקשנות לאורך כל החטיבה:

האוסטינטו של התוף הצבאי ממשיך בטריולות של שמיניות, אך מעליו מופיעה גרסה חדשה של הנושא, בהרחבה רתמית (טריולות של רבעים):

את המצלול מעשירות מכות מצילתיים מהדהדות, וקולם המתכתי והצורמני במקצת של כלי המתכת במלוא גרונם.

המרקם כולו נכנס לסחרור של מעין מערבולת, המטפסת בסיומה במהלך כרומטי עד לשיא של אקסטזה:

Fl.

הגרסה המורחבת של הנושא חוזרת שוב, ומובילה אל חזרתה של החטיבה הראשונה, המופיעה בשלמותה כבראשונה.....

הקודה מהירה וסוחפת. מקצבים דוהרים במוטיב מלודי סטטי בכלי הקשת וכלי הנשיפה, ירידה כרומטית בצלילים ממושכים בכלי התזמורת הנמוכים, והתשתית האוסטייניטית של התוף הצבאי מובילים אל חזרה ממושכת על הצליל לה בכלים השונים ובמקצבים שונים, המגובה בטרמולו של הטימפני ומריצה את היצירה אל קו הגמר.